

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Gospodăria Țărănească „Didic-Dumitru Vasile” și Dumitru Didic împotriva
Societății cu Răspundere Limitată „Agro Domain Group”

(desființarea hotărârii arbitrale)

împotriva încheierii din 18 mai 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2r-220/26

PIGD Nr. 2-24150006-01-2r-19062026)

Temeiurile de revizuire. Faptele invocate nu constituie temei de revizuire care s-ar încadra în limitele prevederilor art. 449 din Codul de procedură civilă.
--

Instanța de revizuire: Curtea de Apel Centru (A. Panov, S. Vișcu, E. Bolocan)

22 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Vladislav Mocanu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Agro Domain Group”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 3 februarie 2026, S.R.L. „Agro Domain Group”, reprezentată de avocatul Vladislav Mocanu, a depus cerere privind revizuirea deciziei Curții de Apel Centru din 29 septembrie 2025, prin care a fost respins recursul declarat de S.R.L. „Agro Domain Group” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 9 iunie 2025. Prin această încheiere a fost admisă cererea depusă de avocatul Stela Sandu în interesele G.Ț. „Didic-Dumitru Vasile” și Dumitru Didic împotriva S.R.L. „Agro Domain Group” cu privire la desființarea hotărârii arbitrale a Curții de Arbitraj Economic a Republicii Moldova din 8 august 2024.

2. În susținerea cererii de revizuire, S.R.L. „Agro Domain Group” a invocat că, după pronunțarea deciziei Curții de Apel Centru din 29 septembrie 2025, Curtea de Apel Nord, prin decizia din 16 octombrie 2025, ar fi reținut că avocatul care a formulat și susținut acțiunea în interesele G.Ț. „Didic-Dumitru Vasile” nu era împuternicit legal, întrucât mandatul fusese semnat de Dumitru Didic, persoană care nu avea confirmată calitatea de reprezentant al debitorului în procedura de insolabilitate, în condițiile art. 88 din Legea insolabilității. Revizuentul a susținut că această împrejurare privea capacitatea și legitimitatea procesuală, fiind un element de ordine publică ce condiționa valabilitatea sesizării instanței.

3. Revizuentul a arătat că acțiunea privind desființarea hotărârii arbitrale a fost introdusă și susținută de avocat în baza unor mandate semnate de Dumitru Didic, prezentat ca reprezentant al G.Ț. „Didic-Dumitru Vasile”, deși debitorul se afla în procedură de insolabilitate, iar dreptul de reprezentare putea fi exercitat doar în condițiile speciale prevăzute de Legea insolabilității. În opinia revizuentului, cauza a fost examinată și soluționată pe fond în lipsa unei reprezentări legale valabile, iar această deficiență nu fusese analizată de instanțele care au examinat cauza anterior.

4. S.R.L. „Agro Domain Group” a invocat că la momentul examinării recursului nu putea cunoaște această circumstanță, întrucât decizia Curții de Apel Nord din 16 octombrie 2025 nu exista încă. A susținut că, dacă instanța ar fi

constatat lipsa împuternicirilor legale ale avocatului, cererea de desființare a hotărârii arbitrale nu putea fi examinată pe fond în forma în care a fost introdusă. În acest temei, revizuentul a invocat incidența art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, susținând că au devenit cunoscute circumstanțe esențiale care nu au fost și nu puteau fi cunoscute anterior.

5. Prin cererea de revizuire, S.R.L. „Agro Domain Group” a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Centru din 29 septembrie 2025, pronunțată în dosarul nr. 2r-1396/25, rejudecarea cauzei și emiterea unei decizii prin care cererea privind desființarea hotărârii arbitrale din 8 august 2024 să fie respinsă ca neîntemeiată.

6. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 18 mai 2026, cererea de revizuire depusă în interesele S.R.L. „Agro Domain Group” de către avocatul Vladislav Mocanu a fost respinsă. Instanța de revizuire a reținut că revizuirea reprezintă o cale de retractare, iar nu de reformare, în cadrul căreia nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărârii adoptate, ci doar existența unor temeiuri strict prevăzute de lege, obiective, reale și legale, care să justifice redeschiderea procesului.

7. Instanța de revizuire a constatat că revizuentul a invocat temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, însă a considerat că argumentele referitoare la statutul procesual al lui Dumitru Didic, la G.Ț. „Didic-Dumitru Vasile” și la pretinsa lipsă a împuternicirilor legale ale avocatului puteau fi invocate de revizuent în cadrul procedurii judiciare ordinare. Instanța a arătat că aspectele privind reprezentarea procesuală, existența sau întinderea mandatului, precum și aplicabilitatea art. 88 din Legea insolvenței derivau din acte și circumstanțe existente anterior pronunțării deciziei Curții de Apel Centru din 29 septembrie 2025 și nu reprezentau fapte nou-apărute ulterior soluționării cauzei.

8. Curtea de Apel Centru a mai reținut că decizia Curții de Apel Nord din 16 octombrie 2025, invocată de revizuent, nu constituie prin ea însăși o circumstanță nouă în sensul art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, ci reprezintă o apreciere juridică efectuată într-o altă cauză, în baza materialului probator administrat în acel dosar. Totodată, instanța a menționat că noțiunea de circumstanțe noi presupune existența unor împrejurări de fapt sau mijloace de probă care nu au fost și nu puteau fi cunoscute la data examinării cauzei ori care, deși existente, nu au putut fi invocate din motive obiective.

9. Instanța de revizuire a concluzionat că revizuentul nu a invocat temeiuri de fapt sau de drept care să justifice admiterea cererii de revizuire împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile și nu a prezentat circumstanțe sau probe care să se încadreze în ipotezele prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă. În consecință, reținând caracterul exhaustiv al temeiurilor de revizuire și necesitatea

respectării securității raporturilor juridice, Curtea de Apel Centru a respins cererea ca inadmisibilă.

10. La 7 iunie 2026, împotriva încheierii Curții de Apel Centru din 18 mai 2026, S.R.L. „Agro Domain Group”, reprezentată de avocatul Vladislav Mocanu, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii atacate, admiterea cererii de revizuire și casarea deciziei Curții de Apel Centru din 29 septembrie 2025, pronunțată în dosarul nr. 2r-1396/25. În subsidiar, recurentul a solicitat casarea încheierii din 18 mai 2026 și restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Centru, cu obligarea instanței să examineze efectiv circumstanța privind lipsa reprezentării legale și incidența art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

11. În motivarea recursului, S.R.L. „Agro Domain Group” a susținut că instanța de revizuire a interpretat eronat noțiunea de „circumstanțe sau fapte esențiale” prevăzută de art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă. Recurentul a arătat că norma respectivă nu cere ca circumstanța esențială să fi apărut după pronunțarea actului judecătoresc, ci vizează și circumstanțele existente anterior, dar care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului în timpul judecării anterioare a cauzei. În opinia recurentului, instanța de revizuire a confundat existența abstractă a procedurii de insolabilitate cu posibilitatea obiectivă de cunoaștere a lipsei desemnării legale a reprezentantului debitorului.

12. Recurentul a invocat că circumstanța esențială nu constă în simpla existență a procedurii de insolabilitate, ci în lipsa confirmării legale a calității lui Dumitru Didic de reprezentant al debitorului și, pe cale de consecință, în lipsa împuternicirii valabile a avocatului care a inițiat și susținut cererea de desființare a hotărârii arbitrale. A susținut că această împrejurare era determinantă, deoarece, dacă instanța ar fi constatat lipsa reprezentării legale, cererea de desființare a hotărârii arbitrale nu putea fi examinată pe fond în forma în care a fost introdusă.

13. S.R.L. „Agro Domain Group” a mai susținut că instanța de revizuire a confundat proba nouă cu circumstanța nou-cunoscută. Potrivit recurentului, decizia Curții de Apel Nord din 16 octombrie 2025 nu a fost invocată ca fapt juridic determinant în sine, ci ca mijloc prin care a devenit cunoscută și a fost confirmată circumstanța esențială privind lipsa unei reprezentări legale valabile în persoana celui care a semnat mandatul avocatului pentru G.Ț. „Didic-Dumitru Vasile”.

14. Recurentul a criticat concluzia instanței de revizuire potrivit căreia această circumstanță putea fi invocată anterior, susținând că încheierea atacată nu explică din ce acte ale dosarului rezulta, la acel moment, lipsa desemnării reprezentantului debitorului, când și cum revizuentul ar fi putut cunoaște această lipsă și ce mijloace procesuale reale avea la dispoziție pentru verificarea desemnării conform art. 88

din Legea insolvenței. Acesta a arătat că a cunoscut faptul că o persoană se află în procedură de insolvență nu echivalează cu a cunoscut faptul negativ că o anumită persoană nu a fost desemnată legal ca reprezentant al debitorului.

15. În continuare, recurentul a susținut că reprezentarea procesuală legală constituie o condiție de ordine publică, iar instanța avea obligația să o verifice din oficiu. Acesta a arătat că legalitatea mandatului avocatului și calitatea persoanei care l-a împuternicit condiționează existența valabilă a actului de sesizare și posibilitatea instanței de a intra în examinarea fondului, iar în cazul unui debitor aflat în procedură de insolvență reprezentarea nu poate fi examinată exclusiv potrivit regulilor obișnuite ale mandatului civil, ci prin raportare la regimul special al Legii insolvenței.

16. S.R.L. „Agro Domain Group” a mai invocat aplicarea eronată a principiului securității raporturilor juridice. În opinia recurentului, acest principiu nu poate proteja o soluție pronunțată în urma unei sesizări procesuale afectate de un viciu fundamental de reprezentare și nu poate fi utilizat pentru conservarea unei hotărâri pronunțate într-un cadru procesual pretins nelegal. Recurentul a susținut că instanța de revizuire a refuzat să verifice efectiv o problemă esențială, invocând formalismul procedural.

17. Recurentul a mai susținut că încheierea atacată este contradictorie și formală, deoarece, deși instanța a admis că revizuentul a invocat art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă și că aspectul se referă la împuternicirea avocatului care a introdus cererea de desființare a hotărârii arbitrale, aceasta a respins cererea fără a analiza dacă mandatul avocatului era sau nu valabil, dacă Dumitru Didic avea sau nu calitatea cerută de Legea insolvenței și dacă lipsa acestei calități ar fi determinat imposibilitatea examinării pe fond a cererii de desființare.

18. În final, S.R.L. „Agro Domain Group” a susținut că circumstanța invocată este determinantă pentru soluția pronunțată în cauza revizuită, întrucât hotărârea arbitrală din 8 august 2024 a fost desființată în urma unei cereri depuse de avocatul Stela Sandu în interesele G.Ț. „Didic-Dumitru Vasile” și Dumitru Didic. Recurentul a arătat că, dacă mandatul avocatului nu era valabil, iar persoana care l-a semnat nu avea calitatea legală de reprezentant al debitorului, cererea de desființare nu putea produce efectele unei cereri legal introduse, iar lipsa reprezentării legale ar afecta existența actului procedural de sesizare.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

1. Art. 425 din Codul de procedură civilă:
„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”.
2. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților”.

3. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

4. Art. 446 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol”.

5. Art. 448 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

(2) Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre”.

6. Art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă:

„Revizuirea se declară în cazul în care:

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei”.

7. Art. 452 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă:

„(1¹) Dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

8. Completul de judecată constată că încheierea contestată a fost pronunțată la 18 mai 2026 și comunicată participanților la proces la 28 mai 2026. Prin urmare, recursul declarat la 7 iunie 2026 este considerat a fi în termen.

9. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele Curții de Apel Centru și reiterează că revizuirea este o cale extraordinară de atac care permite desființarea unei hotărâri judecătorești irevocabile și redeschiderea procesului exclusiv în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, urmărind asigurarea stabilității și securității raporturilor juridice (*decizia nr. 2r-436/25, §22*).

10. În temeiul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, revizuirea poate fi exercitată doar în condițiile expres stabilite de lege.

11. Completul de judecată reține pentru ca o cerere de revizuire să fie admisibilă pe această bază, legea impune cumulativ următoarele condiții: descoperirea unor circumstanțe noi, esențiale, necunoscute anterior și imposibil de descoperit cu prudența necesară.

12. Totodată, procedura de revizuire nu poate servi drept mijloc de reexaminare a fondului cauzei, ci este destinată corectării unor erori judiciare majore constatate prin acte definitive (*decizia nr. 2rci-52/25, §29*).

13. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Centru a aplicat corect dispozițiile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, constatând în mod întemeiat că împrejurările invocate de SRL „Agro Domain Group” nu constituie circumstanțe ori fapte esențiale ale cauzei, necunoscute și care nu puteau fi cunoscute la momentul examinării anterioare a litigiului.

14. În acest sens, Completul de judecată notează că argumentul recurentului referitor la pretinsa lipsă a împuternicirilor avocatului care a formulat cererea de desființare a hotărârii arbitrale nu poate fi calificat drept circumstanță nouă și imposibil de a fi cunoscută în sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

15. Verificarea calității participanților la proces, a reprezentării procesuale și a împuternicirilor reprezentanților constituie o etapă intrinsecă a fiecărui proces judiciar, realizată atât la momentul primirii actului de sesizare, cât și pe parcursul examinării cauzei, în raport cu actele depuse la dosar.

16. Această chestiune nu are caracter ascuns sau imposibil de verificat pentru participanții la proces. Dimpotrivă, actele privind reprezentarea procesuală sunt, prin natura lor accesibile participanților, iar existența, întinderea sau pretinsa lipsă a împuternicirilor poate fi invocată în fața instanței care examinează cauza sau în calea ordinară de atac.

17. Prin urmare, partea care consideră că reprezentarea participanților la proces este nelegală are posibilitatea și obligația procesuală de a ridica această obiecție în cadrul judecării cauzei, iar nu ulterior, după rămânerea irevocabilă a actului judecătoresc.

18. În același sens, Completul de judecată consideră relevant, în plan comparativ, regimul procedural instituit de art. 185 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Potrivit acestei norme, participanții la proces pot solicita, doar în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, sub sancțiunea decăderii din acest drept, inclusiv scoaterea cererii de pe rol în temeiul art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă, atunci când cererea este semnată sau depusă în judecată de o persoană neîmputernicită.

19. Prin urmare, legiuitorul a reglementat expres etapa procesuală în care participanții la proces pot pune în discuție neregularitatea privind semnarea sau depunerea cererii de către o persoană neîmputernicită, stabilind o limită temporală clară și o sancțiune procesuală corespunzătoare. Această opțiune legislativă confirmă că problema împuternicirilor nu este concepută ca un motiv care poate fi invocat oricând și în orice fază procesuală.

20. Astfel, dacă în procedura civilă ordinară legiuitorul a limitat dreptul participanților de a solicita scoaterea cererii de pe rol pentru motivul depunerii acesteia de către o persoană neîmputernicită la faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, cu atât mai mult aceeași chestiune nu poate fi repusă în discuție ulterior, prin intermediul unei căi extraordinare de atac, după ce procedura judiciară a fost finalizată printr-un act judecătoresc irevocabil.

21. O interpretare contrară ar lipsi de efect util prevederile art. 185 alin. (4) din Codul de procedură civilă și ar permite părții care nu a formulat în termen obiecția privind împuternicirile să obțină, prin revizuire, ceea ce nu mai putea solicita în cadrul judecății ordinare din cauza decăderii. Or, revizuirea nu poate fi utilizată pentru eludarea termenelor, etapelor și sancțiunilor procesuale stabilite de lege, nici pentru reactivarea unor obiecții procedurale care trebuiau ridicate în faza procesuală corespunzătoare.

22. În aceste condiții, pretinsa lipsă a împuternicirilor avocatului care a formulat cererea de desființare a hotărârii arbitrale nu poate constitui, prin ea însăși, circumstanță nouă în sensul art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă. Această chestiune ține de regularitatea actului de sesizare și de verificarea reprezentării procesuale, fiind accesibilă participanților la proces și susceptibilă de a fi invocată în cadrul procedurii ordinare, nu ulterior, printr-o cerere de revizuire.

23. Or, în speță, S.R.L. „Agro Domain Group” nu a demonstrat existența unei împrejurări obiective care să fi împiedicat-o să invoce, în cursul examinării cererii de desființare a hotărârii arbitrale sau în cadrul recursului declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 9 iunie 2025, pretinsa lipsă a împuternicirilor avocatului ori pretinsa lipsă a calității lui Dumitru Didic de reprezentant al debitorului. Simpla susținere că această problemă a fost relevată ulterior printr-o decizie pronunțată într-o altă cauză nu este suficientă pentru a demonstra imposibilitatea obiectivă de cunoaștere sau de invocare anterioară.

24. În consecință, Completul de judecată reține că instanța de revizuire a concluzionat corect că argumentele invocate de S.R.L. „Agro Domain Group” nu întrunesc condițiile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă. Pretinsa lipsă a împuternicirilor avocatului nu reprezintă o circumstanță nouă, necunoscută și imposibil de cunoscut anterior, ci o obiecție procedurală privind regularitatea sesizării instanței, care putea și trebuia valorificată în cadrul procedurii ordinare, în limitele temporale prevăzute de lege.

25. A admite examinarea acestei chestiuni prin intermediul revizuirii ar echivala cu transformarea unei căi extraordinare de atac într-un mecanism de repunere în discuție a unor aspecte procedurale omise de parte în cursul judecării

cauzei, contrar caracterului limitativ al art. 449 din Codul de procedură civilă și principiului securității raporturilor juridice.

26. O retractare nejustificată a unei hotărâri irevocabile ar constitui o ingerință inadmisibilă în principiul stabilității raporturilor juridice, care impune că o soluție definitivă nu poate fi rediscutată decât în condițiile strict și expres prevăzute de lege. În consecință, revizuirea poate fi admisă doar în cazurile expres determinate de legislația procesuală, iar exercitarea acestei căi de atac trebuie limitată la corectarea erorilor judiciare semnificative, fără a se transforma într-un apel deghizat (*decizia nr. 2r-436/25, §29-31; nr. 2r-404/25, §32-34*).

27. Drept urmare, circumstanțele reținute confirmă că instanța de revizuire a respins în mod justificat cererea ca fiind inadmisibilă, nefiind întrunite condițiile prevăzute de art. 449 din Codul de procedură civilă.

28. Din considerentele expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție hotărăște să respingă recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Centru din 18 mai 2026, cu menținerea încheierii contestate.

29. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul depus de avocatul Vladislav Mocanu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Agro Domain Group”.

Menține încheierea din 18 mai 2026 a Curții de Apel Centru în cauza civilă Gospodăria Țărănească „Didic-Dumitru Vasile” și Dumitru Didic împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agro Domain Group” (desființarea hotărârii arbitrale.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat